

Skriftlig fremsættelse ¹¹/₁ (F. sp. 525). 1. beh. ²⁵/₁ (F. sp. 897). Partiernes ordførere: Kaj Andresen, Søren Andersen, Gertie Wandel, Grethe Philip, Aksel Larsen og Bækgaard. 2. beh. ²/₂ (F. sp. 1128). 3. beh. ⁹/₂ (F. sp. 1216). *Loven stadfæstet 1. marts 1961.* (Lovt. nr. 43).

Loven giver hjemmel for i visse tilfælde at kunne udbetale folke- og invalidepension til personer, der bosætter sig i udlandet.

Efter den hidtil gældende lovgivning er bopæl her i landet en betingelse for at kunne oppebære pension. Regeringen kan kun gøre undtagelse fra bopælskravet ved indgåelse af overenskomst herom med andre stater på basis af gensidighed og kun med hensyn til statsborgere i vedkommende fremmede stat. Loven udvider denne adgang til at *fravige bopælskravet* ved indgåelse af *konvention* herom til *også* at omfatte *danske statsborgere*, således at en dansk folkepensionist, der flytter til et andet land, vil kunne bevare sin danske folkepension.

Der gives yderligere ved loven socialministeren mulighed for — når ganske særlige omstændigheder taler derfor — at bestemme, at *invalide- eller folkepension undtagelsesvis* vil være at udbetale til en person, der efter at have fået tillagt pension tager *bopæl i udlandet*. Denne bestemmelse er *ikke afhængig* af, om der er afsluttet *overenskomst* herom med det pågældende land.

Såfremt pension udbetales til en person, der flytter til udlandet, vil pensionen være at henføre til den kommune, der umiddelbart inden flytningen var opholdskommune for den pågældende.

I socialministerens fremsættelse siges bl. a.:

„Anledningen til lovforslagets fremsættelse er en rekommandation i 1959 fra Nordisk Råd, i hvilken de nordiske landes regeringer opfordres til at søge gennemført ændringer i bestemmelserne om folkepension i den i 1956 indgåede konvention mellem de 5 nordiske lande om social tryghed. Efter denne konvention er en statsborger i et af de nordiske lande, som flytter til et andet nordisk land, berettiget til folkepension i tilflytningslandet under samme betingelser som vedkommende lands egne borgere efter en ventetid på 5 år, og der er ikke i konventionen bestemmelser, der giver borgerne ret til i ventetiden at bevare folkepension fra fraflytningslandet.